

Kura skymning, att sitta "nedhukad", sysslös och stilla medan skymningen faller – det tillhör det förgångna, tidigare generationers påtvingna "kvällssyssla". När det inte fanns elektricitet och det skulle sparas på oljan till fotogenlampan. Men skulle det kunna vara så att aldrig någonsin har människans, d.v.s. mitt och ditt behov att kura skymning varit så stort som nu?

Våra hjärnor (och hjärtan?) är utsatta för ett ständigt flöde av intryck som aldrig förr under människans tid. Vi gör allt för att detta flöde inte ska ta slut. Inga aktiviteter utan att ljud samtidigt "måste" passera våra trumhinnor. Till exempel. Hänger människors kraftig ökande sömnproblem ihop med att våra hjärnor inte får nog med ro och tid till att smälta olika sorters intryck och tankar?

Nej – jag vill inte raljera men allt oftare undrar jag: Om Gud manade människor till stillhet redan på bibelns tid – hur mycket mera gäller det då inte för vår tid?

Stillheten som är en viktig del i relationen med vår Gud och Fader – den stillheten ska ju inte behöva komma till korta! Lyckligtvis finns olika sätt att underlätta för den, göra mig tillgänglig för hans tilltal och öva mig i att känna igen hans röst.

Till exempel att regelbundet och ensamt gå en längre runda med frågan i sitt hjärta: "Herre, vad vill du tala med mig om? – Vad vill Du visa mig? – Är det något som jag behöver höra? – Ta tag i? – Vad har du för tankar för min dag? – För tankar om och för mitt liv? – om och för min roll eller mina attityder i sammanhangen som jag befinner mig i? Och i församlingen som Du gett mig?"

Ett av Guds typiska drag är att Han aldrig talar högljudd med sina barn utan lågmält. Det är ett av hans kärleksdrag som inte tränger sig på utan inbjuder i stället till tillit. Hans hjärta slår ju för hans barn: "Jag vet vilka tankar jag har för er, nämligen fridens tankar och inte ofärdens för att ge er en framtid och ett hopp!" (Jer 29:11) Fantastiska ord som vill få djup rotfäste i ditt och mitt hjärta.

"Genom stillhet och förtröstan, d.v.s. tillit blir ni starka!" lät Gud hälsa sitt folk när det var vilse och hade bråttom att söka hjälp hos andra makter. Läser vi hela versen anar vi där Guds vånda och smärta för sitt folk: "Om ni vänder om och är stilla blir ni frälsta. Genom stillhet och tillit blir ni starka. Men ni vill inte..." (Jes 30:15)

"Gå in i din kammare, och stäng din dörr när du ber" manade Jesus. Och han praktiserade det själv!

Han liksom "stängde dörren" för att hålla borta alla ljud och göromål som trängde sig på. Rätt ofta drog han sig undan för att vara i samtal, i dialog med sin Far.

En ny vecka med oskrivna blad ligger framför dig och mig. Får jag inbjuda dig till ett experiment?

Nämligen att jag och du skriver på flertalet av de oskrivna bladen "kura skymning". Kanske också "med Gud". Förr gick kurandet av sig själv, nu måste vi nog riktig anstränga oss för att det ska bli av: skriva ner på ett och annat och kanske bokstavligen gömma undan hörlurarna i frysen...

Låter det jobbigt? Då kan vi ju be så här: Herre Jesus hjälp oss med detta – också för dina tankars och planers och ditt rikes skull! Amen

Låt mig tillfoga ett litet ps: Det bästa sättet att vara stilla inför Gud – det är att tillbringa tid i orden Gud givet oss i Bibeln. "Kura ordet" kanske man skulle kunna kalla det. Mera om det en annan gång.

Klaus